their pay is withdrawn but some managers receive money from these half-starved teachers for such things as the construction of buildings. This is the state of affairs with regard to a good number of managements. Therefore, whenever these managers waited on deputation on me I have told them "Are you willing to pay whatever money you say you receive from the students to Government and Government distribute that money to the teachers" But till now I have not received an affirmative answer from anybody from the highest to the lowest. I said "I will have an auditing agency and a payment agency month after month". It will be, over and above what is provided for in the education budget. I consider it an elementary duty of the State and therefore the Government are prepared to spend the money for that purpose. It may be that in locality 'A' a lower rate of salary may be enough. It does not matter. Let all the people in the locality come together and arrive at a conclusion. Unless they do so I am not going to enforce a uniform method throughout the State To that also no answer is given. If the answer does not come, it is a very serious matter to consider that the aid of these half-starved and unaided teachers may not be paid compulsorily into their own hands. That matter is not beyond the range of practical politics.

The next thing is about the present crisis. There is no intention of making differentiation. One is a aided school teacher and the other man a Government school teacher. Steps will be taken to level them up. Government are not unwilling to spend the amount necessary for the purpose.

The question that Government be granted a sum of Rs. 49,30,106 under Demand XIX —Education excluding Grant to the Travancore University was put to vote and carried. The grant was made.

DEMAND XX—AGRICULTURE DEPARTMENT.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Sir, I rise to move for a grant of Rs. 1,94,806 under Demand XX—Agriculture.

Motion No. 251.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, I rise to move that the allotment of Rs. 4,800 for Director be reduced by Re. 1 to suggest certain improvements for the more efficient working of the Department. At the very outset I may say that the Government's attitude towards this Department is not at all encouraging. This very important Department is not even a first class department. I am not talking with reference to the salary of the head of the Department. That is a different matter. I am not concerned with it.

PRESIDENT: Whatever you may think, Co-operative and Agricultural Departments are practically under the arch of Government.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Even in the Department of Marine Biology, a Professor is getting a higher salary than that of the Director of Agriculture. What I want to emphasise is that the Director of Agriculture should have an army of well-trained subordinates to help him and vested with sufficient power. We have to remember that they have to deal with the peasants, most of whom are not well-educated. A young man qualified for the post of an Agricultural Inspector knows so little of manure or seeds.

PRESIDENT: One thing, I have found in this. In the matter of manure and seeds a cultivator very soon picks up and knows exactly and more thoroughly what is wanting and what is lacking.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: My suggestion is that these agricultural officers should go into the country and help the agriculturists by effectively advising them. An Agricultural Inspector does not even have half the powers of the Municipality Peon. He cannot charge the people for any of their misdeeds. What is wanted is to give these agricultural officers powers of authority, and greater scope to co-operate with the officers of the Irrigation Department (when that department really comes into existence) so that better irrigation facilities may be afforded to the people. There is no use with irrigation tanks filled with sand, mud and grass, with no water in them. I have seen such tanks in many places throughout the State. Nobody cares to improve these tanks. It is a very important factor in the cultivation of paddy lands remote from river beds. To collect the Government revenue there are three Division Peishkars, some 30 Tahsildars and an army of over 500 pakuthi subordinates, and the revenue they collect is only a fraction of the total annual yield of the land. But to make the land yield we have got a Director and just 3 Divisional Agricultural Officers. And as between the Revenue officers and the Agricultural officers, what are their respective powers? I am not pleading for the appointment of experts to be in charge of the Department. In other countries there are Ministers of Agriculture who are not experts but they possess that driving power necessary to yield desired results. They get things done through their persuasive methods and all their constructive schemes are accepted by the Government. Under date the 1st of April last year when the Government were busy with their "vigorous campaign of intense food production drive," I sent up to the Chief Secretary to Government certain suggestions to make their "drive" at least to some extent successful. About a year later I received a letter from one of the Agricultural Inspectors stating that a copy of the letter I sent to the Chief Secretary was forwarded to the Director of Agriculture and that the Director of Agriculture sent him a copy of it, and the Inspector asked for an appointment to meet me and to discuss the scheme with me. I replied that I would be in Trivandrum and that he could meet me any day before the courts closed for the mid-summer holidays. Then comes another letter from another officer of the same Department to the effect that so and so would meet me and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

not "so and so," *i. e.*, instead of the one who asked for an appointment, somebody else would meet me. It is now 5 months since I received that letter. I am still waiting for the Agricultural officer to turn up. I may quote one sentence from the first letter addressed to me.

"The suggestions made by you are really useful and beneficial for economic development whatever he may mean by that, I am thankful for his certificate".

When we can find funds necessary for the purchase of foodstuffs to the value of 2½ crores of Rupees, from within the country and from outside, we could easily have allotted some funds to assist the ryots to produce at least one-third if not the whole of the actual deficit, within the country. We heard the other day from the Chair that before the War, England used to import two-thirds of her food supplies, but that she is now more or less self-sufficient. If we were earnest in our "intense food production drive," we could have achieved better results by supplying sufficient manure at least to the people. In the Administration Report of the Agricultural Department for 1117, it is stated that 16 depots were opened and Rs. 30,000 advanced by the Government for the purchase of manure, and also that manure to the value of Rs. 2,786 was sold. If such is the rate of sale of manure, how can we go on with any intense food production drive? If we encourage people to cultivate more, people in the country would do so, and we could thereby have eased the food situation to a considerable extent. Sir, last year or the year before, when the question of increased cultivation of paddy came up for discussion, I said that we should close down all our Colleges and High Schools at least for a period of five years, and that the students and professors sent to the fields to take to agriculture seriously.

What I suggest is that there should be more power given to the officers of the Agricultural Department. More and more compost manure should be manufactured and sold, so that more food may be produced within the State itself. We hear much of bajri and maize and all the rest of it. I have used both bajri and maize, and I found that they are good substitutes for rice. I also know of people living on these entirely. American flour is nothing but maize. The common food of the people in the western parts of India viz. Bombay and Gujerat consists mostly of bajri and dhal.

PRESIDENT: The only trouble is that one cannot use the same quantity of these things as rice. Government have made it clear that less quantity must be used. But unfortunately our people have got the habit of filling themselves up. If they fill themselves up like dogs the result is calamitous. Perhaps these grains are more nutritious than rice.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: Sir, the grant for the Department should be raised at least to ten lakhs per year. If the Government cannot find ways of spending ten lakhs, let them purchase manure for that amount, and distribute it among the paddy cultivators. The benefit accruing to the country would be enormous.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: Mr. Narayana Pillai may be certain that if I can purchase manure for 50 lakhs now, I shall give directions that a cheque for fifty lakhs be given at once. But the Madras Presidency and every other Province in India have prohibited the export of manure from their Provinces We have got very poor cattle. Our cattle are perhaps practically over-grown cats so far as size is concerned. So the amount of cow-dung manure is very small. Therefore the compost manure from Municipalities is the biggest single item available. And we are trying to do something for manufacturing compost manure. If the Honourable Members can find some ways of getting more manure I can assure them that Government will purchase it immediately.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: With better methods of propaganda, greater improvements could be effected in the activities of non-agricultural Departments. This will produce great results on the ryots. With these words, I move the motion.

MR. K. KUNJU PANICKAR: സർ, ഈ പ്രമേയത്തെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നമ്മുടെ ഭക്ഷണത്തിൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ വേണ്ടവണ്ണം നിവാരണം ചെയ്യത്തക്ക വിധത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടതണമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രായം. ഇപ്പോൾ നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനം പുറമേനിന്നും വേണ്ടിടത്തോളം ലഭിക്കാതെയും നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കു മതിയാകാതെയുമാണ് ഇരിക്കുന്നത്. റേഷൻ സമ്പ്രദായത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതായ അരികൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യനു ജീവിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. അതിൻെറ ഫലമായി ജനങ്ങൾ ഹീന ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ ആത്തിയോടുകൂടി ഭുജിക്കുകയും തൻനിമിത്തം കാളറാ മുതലായ പകർച്ചവ്യാധികൾക്കു വിധേയരായി അനേകംപേർ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സർ, നമുക്കു ഒരു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു ഉണ്ടു. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു വളരെക്കാലമായി കൃഷിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടും യാതൊന്നും ഫലപ്പെട്ട കാണുന്നില്ല. വൃക്ഷങ്ങൾക്കു പിടിപെടുന്ന രോഗങ്ങളുടെ നിവാരണാർത്ഥമെങ്കിലും അവർ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. തെങ്ങിനുണ്ടാകുന്നതായ ദീനത്തിനു യാതൊരു കുറവും കാണുന്നില്ല. കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൻെറ മാതൃകായോഗ്യമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഓച്ചിറയിലെ തെങ്ങിൻതോട്ടത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങൾ കഷ്ടരോഗം പിടിപെട്ട മനുഷ്യരെപ്പോലെയാണു കാണുന്നതു്. കൃഷിസംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രചരണവേലകളെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ അതു കാര്യത്തിലും അവർ യാതൊന്നും ചെയ്യുകാണുന്നില്ലെന്നതന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഡാക്ടർ കുഞ്ഞൻ പിള്ള അവർകൾ കൃഷി ഡയറക്ടറായിരുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹം തന്നെ വളരെ ശക്തിയായി നാട്ടിൻെറ പല ഭാഗങ്ങളിലും പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതായി എനിക്കറിയാം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഇപ്പോൾ കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും ഒരു പ്രസംഗവും എങ്ങും ചെയ്യുന്നതായി കേട്ടുകേൾവിപോലുമില്ല. നമുക്കിപ്പോൾ അത്യാവശ്യമായിരിക്കുന്ന വളംപോലും കിട്ടാതെയാണിരിക്കുന്നതു. സാധനങ്ങളുടെ വില ക്രമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ധാരാളം വളം വാങ്ങി കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള മുറുപാട്ട കൃഷിക്കാർക്ക ഇല്ലാതായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. ഒരു പാട്ട ചാണകത്തിനും ഒരു പാട്ട ചാരത്തിനും ഇപ്പോൾ ആറണ കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തിനാവശ്യമുള്ള വളമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കി നാട്ടിൻറെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നൽകുന്നതു ആശ്വാസപ്രദമായിരിക്കും. ചതുപ്പുനിലങ്ങളും മറ്റും വനങ്ങളിൽനിന്നും തിരിച്ചു് ലേലംചെയ്യാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും ജനങ്ങളും ആ സ്ഥലങ്ങളും ധൈര്യമായി ഏറ്റെടുത്തില്ല. ൩൦൦൦ ഏക്കർ സ്ഥലം ലേലംചെയ്തുകൊടുത്തെങ്കിലും ൫൦൦൦ ഏക്കറിൽ അധികം സ്ഥലം കൃഷിചെയ്തിട്ടില്ലെന്നാണു അറിവു്. കൃഷി ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽതന്നെ അവ ഫലപ്രദമായിട്ടില്ലെന്നാണു റിപ്പോർട്ടുകൊണ്ടു കാണുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷികൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുതന്നെ ഏറ്റെടുക്കണം. പത്തുക്കറവ, വിത്തുകാളവളർത്തൽ മുതലായ കായ്ങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു നടത്തിപ്പോരുന്നതു്. അവയും തൃപ്തികരമല്ല. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന് ബഡ്ജറ്റു ചെയ്തിരിക്കുന്ന തുക ൫ ലക്ഷം രൂപയാണു്. കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകൊണ്ടു് യാതൊരു അനുഭവവും ജനങ്ങൾക്കില്ലെന്നുള്ളതു പരിതാപകരമായ ഒരവസ്ഥയാണു്. ഇതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുവാൻ കൂടി സാധ്യമല്ല. കർഷകപ്രധാനമായ ഈ രാജ്യത്തു, കൃഷിക്കു വേണ്ടസഹായം ചെയ്യത്തക്ക വണ്ണം, അവിടത്തെ അധ്യക്ഷതയിൽ ഭരണം നടക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിച്ചു് മാതൃകായോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നാണു് എൻറെ അഭിപ്രായം. ഇപ്രകാരം ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിച്ചു്, നമുക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആഹാരദൗർല്ലഭ്യത്തെ നിവാരണം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നു അവിടത്തെ സന്നിധിയിൽ അറിയിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Sir, I propose to say a few words on the motion mainly to testify to the fact that the Agricultural Department of the State, at present arranged and organised, has been endeavouring its best to give as far as possible what is in their power to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivathanu Pillai.]

encourage agriculture. I do appreciate when you gave unequivocal expression to the fact that the agricultural occupation in the State is at present greatly handicapped by the fact that Provincial Governments elsewhere have absolutely prohibited the export of manure from their areas. For example, a year ago the erstwhile Director of Agriculture, Mr. Narayana Iyer, was able to secure a large quantity of manure from the Madras Presidency according to the requirements throughout the length and breadth of the State. It may not be unknown to the Honourable members of the House that groundnut oil cake plays an important part in manure in-as-much as it contains a great deal of nitrogenous matter. It is my experience, Sir, that any quantity of groundnut oil-cake can be sold here like hot cakes. Every agriculturist is willing to purchase it cash-down. As a matter of fact, in the last cultivation season I myself purchased over Rs. 1,000 worth of ground-nut oil cake. Now on account of the prohibition of the export of the groundnut oil cakes by the Madras Government, the Agricultural Department could do nothing in the matter. This morning it was stated in answer to an interpellation, that manure to the extent of Rs. 60 000 was purchased by the Agricultural Department and distributed throughout the country in different centres in different taluks. I must here record my appreciation of the same on behalf of the ryots of Nanjinad. But I do not know whether they could do the same in view of the prohibition introduced by the Madras Government. Secondly, when the "grow mor food" campaign was introduced, the Agricultural Department made a thorough enquiry into the available places that may be thrown up for short term dry crops and recommended to Government select places of over 700 acres of foreshore areas of tank-beds in Nanjinad for short dry crops as beans, peas, etc. As a result such crops in Nanjinad are being grown largely to the great advantage of the people in supplementing their food products.

Then with regard to the preparation of compost manure, the department has been giving and demonstrating valuable suggestions. As a result the preparation of compost manure in the municipality of Nagercoil has been largely patronised by the cultivating ryots. Now the problem is how to meet the growing demand for compost manure. The municipality has excess of human refuse but to utilise for compost, it requires very large supply of vegetable waste. As this could not be found in sufficient quantity to utilise the whole of the human refuse, much of this goes to waste. I think the same difficulty is felt by other municipalities which prepare compost manure. In this connection green leaf manure from forest areas could be collected and mixed with human refuse to produce large quantity of compost manure. But it is regrettable to note that the Forest Department are reluctant to allow ryots to collect green manure leaves.

PRESIDENT: I believe the member is aware that orders have been passed in regard to this.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. M. SIVATHANU PILLAI: Yes, Sir. But they allow only three or four varieties of green-leaf manure, which I may say, without fear of contradiction, are absolutely useless as manure. For instance, the species of green leaf manure trees or shrubs earmarked for the purpose by the Forest Department is of no use as manure. The Forest Department do not allow the ryots to go into the forests and collect manure on the ground that tender leaves will be collected and will thus despoil the whole area. I submit, Sir, that is an argument intended to defeat the object of the Government in granting facilities for collection of more manure. The ryots should be encouraged to resort to the use of forest leaf manure more largely, as there is no other manure.

Then with regard to the supply of cow-dung manure, our cattle, as you remarked, are only overgrown cats. But let them at least be had in large numbers.

But what will the Agricultural Department do when anthrax and rinderpest are sweeping away thousands of cattle, not only plough-cattle but also other cattle? The serum that is wanted to prevent it from spreading could not be obtained in time. Further—perhaps it may not be known to you, Sir, the British Government have also now prohibited the periodical visiting of sheep in our country, for purposes of grazing.

PRESIDENT: But the sheep are required elsewhere.

MR. M. SIVATHANU PILLAI: So when visiting our State for purposes of grazing they used to supplement our manuring process. That is denied to us now-a-days. There is also prohibition regarding importing of cattle here. Therefore, I, for one, do not understand how the Agricultural Department, handicapped as it is, will be able to do anything considerably for the improvement of the conditions prevailing at present. The days of experiments are all gone. (President's bell).

MR. TARIATU KUNJITOMMEN: സർ. യുദ്ധകാലത്താണ് സൈന്യങ്ങളുടെ സാമർത്ഥ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തേണ്ടത്. അതുപോലെ പട്ടിണിയോടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഇക്കാലത്താണ് കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ സാമർത്ഥ്യ പ്രകടനം വെളിപ്പെടുത്തേണ്ടത്. വളരെക്കാലമായി കൃഷിയുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽനിന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൃഷിക്കാർക്ക് സാരമായ ഗുണമൊന്നും അതുകൊണ്ട് ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്ന് ഇവിടെ പല മെമ്പറന്മാരും പറയുകയുണ്ടായി. അവരുടെ ആ അഭിപ്രായത്തോട് ഞാനും യോജിക്കുന്നു. ഇക്കാലത്ത് ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായ പല പ്രവർത്തനങ്ങളും ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ നിന്നും ചെയ്തു കഴിയും എന്നു വന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ അധികം കുറ്റം പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്. കൃഷി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടണമെങ്കിലും കാർഷികോല്പന്നങ്ങൾ വർദ്ധിക്കണമെങ്കിലും ഏറ്റവും ആവശ്യമായുള്ളത് ഭൂമിയാണ്. ഭൂമിയില്ലാതെ കൃഷി ചെയ്യാനൊക്കുകയില്ല. ഇന്നത്തെ കണക്കനുസരിച്ച്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariathu Kunjitommen.]

ഇവിടെ ആളാംപ്രതി ശരാശരി പത്തു സെൻറു വെറുലാൻഡും നല്ല സെൻറു ഡ്രൈലാൻഡും ആണുള്ളതു്. ഡ്രൈലാൻഡുള്ളതിൽ കൂടുതലും വിളേശികർഷകരാണു്. അതായതു് ആകെയുള്ളതിന്റെ ൻ ശതമാനം തേയിലയും വ ൦ ശതമാനം റബ്ബറും വ ൨ ശതമാനം ഏലവും തോട്ടങ്ങളും വിളേശികർഷകരാണുള്ളതു. ഈ നല്ല സെൻറുള്ള ഡ്രൈലാൻറിൽനിന്നാണു് കൂടുതൽ ആദായകരമായ കൃഷികർമം നടത്താൻ കഴിയുന്നതെന്നു് ആരും സമ്മതിക്കും. ഇനി ഇവിടെ ഏതു കൃഷിയാണു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ളതു്. നെൽകൃഷിക്കാണെങ്കിൽ അതിനു പര്യാപ്തമായ അധികം സ്ഥലം നമുക്കില്ല. കരകൃഷിയും ചെയ്യാവുന്നിടത്തെല്ലാം മിക്കവാറും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മലയോരങ്ങളിലും വനാന്തരങ്ങളിലുമുള്ള നിരപ്പുഭൂമികളും ഗ്രാവൽ പ്രദേശങ്ങളും മാത്രമെ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനായി നമുക്കു ആശ്രയിക്കാവുന്നതായുള്ളു. റിസർവു വനങ്ങളെയാണു നമുക്കു ഇനി ആദായം പ്രാപിക്കേണ്ടതു്. അവിടെ അനേകം സ്ഥലങ്ങൾ കൃഷിക്കുപയോഗയോഗ്യമായി കിടപ്പുണ്ടു്. ആ സ്ഥലങ്ങൾ എട്ടുത്തു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കണം. അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിൽ മാത്രമെ ഇന്നത്തെ ആഹാര ദുർഭിക്ഷതയ്ക്കു് ഒട്ടെങ്കിലും ശമനം ഉണ്ടാകുകയുള്ളു. ആഹാരസാധനങ്ങൾ വിളയിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തയിടങ്ങളിൽ ആദായകരമായ മറ്റു കൃഷികർമം നടത്തുന്നതിലും വിരോധമില്ല. എന്തെന്നാൽ കയറുമതികൊണ്ടു ലഭിക്കുന്ന പണം ഇല്ലാതിരുന്നാൽ ഇറക്കുമതി സാധനങ്ങൾ നാം എങ്ങനെ വാങ്ങിക്കും? ന ൦ ലക്ഷം രൂപയാണു വാളവിന്മേൽ കരമായി നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതു്. ഈ തുക മുഴുവൻ ഡ്രൈലാൻഡിലെ വിളവുമൂലം ലഭിക്കുന്നതാണു്. കയറുമതി മുഴുവനും ഡ്രൈലാൻഡിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന വിഭവങ്ങൾകൊണ്ടാണു സാധിക്കുന്നതു്. എത്രയോ കോടി രൂപക്കുള്ള വസ്തുക്കളും ആഹാരസാധനങ്ങളും ഉൽപ്പാടെയുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങളും നാം ആണ്ടുതോറും ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. അതിനും ഉള്ള പണം മുഴുവനും ഈ ഡ്രൈലാൻഡിൽനിന്നാണു നമുക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ നാലഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലമെങ്കിലും റിസർവു വനങ്ങളിൽനിന്നു തെരഞ്ഞെടുത്തു് വിവിധ തരത്തിലുള്ള കൃഷികർമം ചെയ്യാനായി കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കണം. അങ്ങനെ ഏൽപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ മൂന്നുകൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ തേക്കുംതൈകൾ കൂടി വച്ചുപിടിപ്പിക്കുവാൻ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നതു ഭാവിയിലേക്കും ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കും. രാജ്യത്തിനു ഒരു ധനാഗമമാർഗ്ഗമായിത്തീരാനും ഈ വ്യവസ്ഥ ഉപകരിക്കുന്നതാണു്. ഈ സംഗതി കഴിഞ്ഞ രണ്ടു വർഷകാലമായി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുടർച്ചയായി ഞാൻ ഇവിടെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇങ്ങനെ കൊട്ടക്കണക്കിനു സ്ഥലങ്ങൾ റിസർവിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. അത് റിസർവിനും ദോഷം ചെയ്യും, വിളവിനും ദോഷം വരും; എന്തെന്നാൽ കാട്ടുജന്തുക്കൾ വിളവെല്ലാം നശിപ്പിച്ചുകളയും. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ പറയുന്നതു് കൃഷിക്കു പറ്റിയ ഭൂമികൾ ഒന്നായി തിരിച്ചു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കണമെന്നാണ്. അതു റോഡുകളുടെയും ജനാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളുടെയും സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതാണു നല്ലതു്. ഇപ്രകാരം കൃഷിക്കുപയോഗിക്കാവുന്നതായി നമ്മുടെ റിസർവിൽനിന്നും ഏകദേശം നാലഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം എടുക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞ രീതിയിൽ ഇതുമുതൽ സ്ഥലത്തു കൃഷി ചെയ്യുന്നപക്ഷം അതുകൊണ്ടു നാലഞ്ചുകോടി രൂപയുടെ അധികം രാജ്യത്തിനുണ്ടാക്കുവാനും വിഷമമില്ല. കൃഷി, കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ നോട്ടത്തിൽതന്നെ നടത്തട്ടെ. അവരുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചു് ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കൂടുതൽ അഭിവൃദ്ധികരമായ സംപ്രദായത്തിൽ കൃഷി നടത്തുവാനും അവർ ശ്രമിക്കട്ടെ. അതിലേക്കു വേണ്ട ഒത്താശയും സഹായങ്ങളും മാത്രം ഗവണ്മെൻറു നൽകിയാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. കൂടാതെ ലോൺ കൊടുത്തും ആവശ്യമുള്ള വളങ്ങൾ കൊടുത്തും മറ്റും കൃഷി നടത്തുവാൻ ശക്തമാത്മായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി വരുന്ന കൃഷിക്കാരെയും പ്രോൽസാഹിപ്പിക്കുക. ഇതൊന്നേ ഇവിടത്തെ ഭക്ഷ്യാർത്ഥപ്രാദനത്തിനു ശമനം ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. ആറിനെ എങ്ങനെ വീതിച്ചാലും അതു അരപറ അകുകയില്ല. വിഭജനത്തിന്റെ രീതിക്കു എന്തെല്ലാം വ്യത്യാസം വരുത്തിയാലും നമ്മുടെ ആവശ്യത്തെ നിറവേറ്റുവാൻ പര്യാപ്തമാകുകയില്ല. അൽപ്പമായ കോട്ടാ മാത്രമെ നമുക്കു പുറത്തുനിന്നും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഇവിടത്തെ ആവശ്യം എത്രമാത്രം നിർവഹിക്കുവാൻ കഴിയും? ഇവിടത്തെ ഉൽപ്പാദനത്തെ കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കാതെ ധർമ്മരാജ്യമായ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഭക്ഷണസാധനദൗർല്ലഭ്യത്തെ പരിഹരിക്കുവാൻ കഴികയില്ല. ഗവണ്മെൻറു ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു റിസർവിനെ ഭദ്രതരമായി സൂക്ഷിക്കുകയാണ്. റിസർവിനെ ഇപ്രകാരം സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു "കുഞ്ഞുങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പട്ടിണി കിടന്നുകൊള്ളുവിൻ, നിങ്ങൾ പ്രായമായി വരുമ്പോൾ കൈത്തൊഴിലിനും വ്യവസായത്തിനും വേണ്ട കരുതലുകൾ ഞങ്ങൾ വച്ചിരിക്കുകയാണ്" എന്നു പറയുന്നതുപോലെയാണു ഗവണ്മെൻറിന്റെ ഈ പ്രവൃത്തി. രാജ്യത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്രദമായ പല കാര്യങ്ങളും ഈ റിസർവുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾതന്നെ നിർവഹി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariathu Kunjitommen.]

ക്കാൻ കഴിയുമെന്നിരിക്കെ ഇതു ഭേദഗതരമായി ഈ റിസർവിനെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു എന്തിനാണെന്നാണു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നതു്. ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ കൃഷിക്കുപയുക്തമായ നാലഞ്ചുലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം റിസർവ്വിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കുകയും അവരുടെ മേൽനോട്ടത്തിൽ കൃഷി ചെയ്യാൻസന്നദ്ധരായ ജനങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കൃഷി നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് ഉടനെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ നെൽകൃഷിയുള്ളവർക്കു് ഈ സ്ഥലം കൊടുക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. കൃഷി ചെയ്യാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തവർക്കും അതിലേക്കു് ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹമുള്ളവർക്കും മാത്രം ഈ സ്ഥലം കൊടുത്താൽ മതിയാകുന്നതാണു്. കൃഷി നടത്തുന്നവർ ഇപ്രകാരം പതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ കൂടുതൽ സ്ഥലം ആക്രമിച്ചുകൈവശപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ എന്നു പരിശോധിക്കുവാൻ കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേയും നിയമിക്കണം. ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ നമ്മുടെ റിസർവിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലുമായി കിടപ്പുണ്ടെന്നു് എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഞാൻ റായൽട്ടി കമ്മറിയിലെ മെംബറായി റിസർവിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരു മലയോരനിവാസിയാണു ഞാൻ. റിസർവിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു് ധാരാളം പരിചയം എനിക്കുണ്ടു്. എന്റെ ആ അനുഭവത്തിൽനിന്നു് രാജ്യത്തിനു ഗുണപ്രദമെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു പദ്ധതിയാണു് ഇതെന്നു മാത്രമേ എനിക്കു പറയേണ്ടതായുള്ളൂ. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ശരിയായ വിത്തുകളും മറ്റും സംഭരിച്ചു ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ കൃഷി ചെയ്യിപ്പിച്ചു് ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും രാജ്യത്തേയും ജനങ്ങളേയും രക്ഷിക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറു് ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനുള്ള ധനവും സൗകര്യങ്ങളും ഗവണ്മെൻറു്, ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു നൽകണം. ഇത്തരം സ്ഥലങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുത്തു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ഏൽപ്പിക്കുവാൻ ഫോറസ്റ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ ചട്ടം കെട്ടണം. ഈ നിലയിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറു് സ്വീകരിക്കുന്ന കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു.

MR. M. L. JANARDHANA PILLAI: Sir, I have on more than one occasion complained on the floor of this House, that the allotment made by Government, from time to time, for the working of the Agricultural Department is not commensurate with the oft repeated statement that ours is an agricultural country. One thing which stands pre-eminently to be observed by anybody who has examined our budget

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is this. In an agricultural country like Travancore, and at a time when we are confronted with a situation as exists at present, the sum that is alloted for the Department, vrz., Rs. 1,92,806 is very, very low. I really do not know whether this sum will be of any substantial use to further the objects which the Government and the people of this country have in their minds. Kuttanad is the foremost of the rice-producing areas in Travancore and I am coming from that area. The cries that are heard there are either that the agriculturist is not able to get sufficient manure or that he does not get sufficient financial help in times of his need. Without those advantages being made available to the agriculturist, it is absolutely impossible to expect him to increase the quantity of his paddy. The manure that is available from the municipal depots in Travancore is not at all sufficient to meet the demands of the agricultural community. At the same time it has been explained here at great length that there are no means of securing manure from outside the State. I may also mention, at the same time, that notwithstanding these difficulties, if only the agriculturists are rendered real help and that in a substantial manner, we will be able to produce much more paddy than is produced now. The Agricultural Department is absolutely helpless in the matter. It has got a budget which provides for direction Rs. 29,894, plant pathology Rs. 6,968 and experimental farms and manure depots, Rs. 77,119 and that for the whole State of Travancore. I wonder what purpose this small sum can serve. As my honourable friend, Mr. Kunju Panicker has pointed out, if really Government are desirous of seeing that much larger quantities of paddy are produced at this difficult time, they must be prepared to come forward with a larger grant and Government should also authorise the Agricultural Department to advance money to agriculturists, wherever such assistance is needed, in consultation with the Revenue authorities. It will never be a waste Without providing the wherewithal for the Agricultural Department, and making provision only for a very small sum, if we expect it to perform miracles by way of producing larger quantities of paddy in places, where, under existing conditions, there are no facilities at all, it will be undertaking a difficult and almost impossible task, which has been adverted to by the Dewan-President himself on more than one occasion. On a previous occasion, the Dewan said that either this department should work more satisfactorily than it was doing or the best thing would be to completely scrap it altogether. Certainly no more funds have been provided than what was provided in previous budgets. The staff is there, the funds are there, the conditions are there, but the conditions in Travancore on account of the present War situation have become very difficult and I regret nothing special has been done to improve that situation. In England, as I pointed out a few days ago, special subsidies are given to agriculturists, provided they undertake to produce more than a certain minimum quantity. That will be an incentive to the agriculturists to produce a much larger quantity than they are doing at present. It will enable them to procure manure from where it is available. It will also enable them to tide over financial difficulties. It will be only very, very correct if I suggest that

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. L. Jenardhana Pillai.]

we can produce a larger quantity than the minimum laid down by the Government or the Department, if a system by which subsidies or grants or whatever it may be called, can be given to the agriculturists. There is no use at all in expecting the Agricultural Department to come and take over large acres of land and then cultivate that land and produce large quantities of paddy out of that. It will be an unworkable proposition.

DEPUTY PRESIDENT: The rule of allowing five minutes to each member will be strictly enforced. Honourable members are expected not to take more than five minutes each.

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, കൃഷിവകുപ്പ് പ്രയോജനമുള്ളതാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഒന്നും പറയണമെന്നു ഉദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. ആ വകുപ്പിലേക്കു കൊടുക്കുന്ന പണത്തിന്റെ ശക്തിക്കനുസരണമായിട്ടുള്ള ഗുണം ആ വകുപ്പിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഈ വകുപ്പ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംഗതികളിലെല്ലാം ഈ വകുപ്പിനാൽ കഴിയുന്നതുപോലെ ഉപയോഗപ്രദമാക്കുവാനും യത്നിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കൃഷി ഡയറക്ടരുടെ ശ്രദ്ധയിൽ ഏതാനും ചില കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടുവരുവാനാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കുന്നതു്.

ആലപ്പുഴയിൽ ഒരു തെങ്ങിൻതോട്ടം ഉണ്ട്. വ ഠ ഏക്കർ സ്ഥലം വാസ്തീർണ്ണമുള്ള ഒരു മണലാരണ്യം ഇതിലേക്കായി തിരിഞ്ഞെടുക്കുകയും വളരെ പണം ചെലവാക്കി അവിടെ ഒരു തെങ്ങിൻതോട്ടം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. സമീപപ്രദേശങ്ങളിൽ നല്ലവണ്ണം തെങ്ങിൻകൃഷി നടത്തുന്നുണ്ട്; അവർക്ക് നല്ല വിളവു ലഭിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സർക്കാർ തോട്ടത്തിൽനിന്നും ഒരാണ്ടിൽ കിട്ടുന്ന വരവു ക ഠ ഠ രൂപ, ചെലവു ൻ ഠ ഠ രൂപയും. ജനങ്ങൾ നടത്തുന്നതായ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമോ എന്നാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. കാരണം, ഒരു പ്രയോജനവുമില്ലാതെ ഗവൺമെൻറ് എന്തിനാണു പണം ചിലവാക്കുന്നതു്. ഈ വിഷയത്തിൽ ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധ പതിയണമെന്നും ഒരപേക്ഷയുണ്ട്.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : ആതോട്ടം ഇപ്പോൾ പാട്ടം കൊടുത്തിരിക്കയാണ്. ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു ഒരുകാര്യവും ചെലവില്ല.

MR. N. NARAYANA KURUP : എന്തുതുകയ്ക്കാണ് പാട്ടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു എന്നു പറയാമോ?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI : ക ഉ ഠ രൂപയ്ക്ക്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. N. NARAYANA KURUP : സർ, ഈ പാട്ടസംഗതിയിൽ എനിക്കും ഒരബദ്ധംപറ്റി. ഞാൻ ഒരവസരത്തിൽ ഒരു വസ്തു ൫൭൦ രൂപാ പാട്ടത്തിനു ലേലത്തിൽ വിളികേട്ടു. അതിൽ കുറെ പണംക്രടി ഞാൻ ചെലവാക്കിയിട്ടും രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്കു ൬൭൦ രൂപാ നഷ്ടമാണുണ്ടായതു്. അതിനുശേഷം ഞാൻ ഒരു വലിയ ജന്മിയെ സമീപിച്ചു് നല്ലവാക്കുപറഞ്ഞു വസ്തു അദ്ദേഹത്തിനേക്കൊണ്ടു ലേലത്തിൽ പിടിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ ആ ബാധ എന്നിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞു. സർ, രാജ്യത്തു കൃഷിക്കു സൌകര്യമുള്ള എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലും കട്ടംകൃഷി നടത്തുന്നതിനു് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുമേധാവിയുടേയും, ഗവണ്മെൻറിൻറേയും ശ്രദ്ധ അടിയന്തിരമായി പതിയേണ്ടതാണു്. വേമ്പനാട്ടുകായലിൽ മൺതോലൈറുമുതൽ തണ്ണീർമുക്കം വരെയുള്ള, ഏകദേശം ൫൦൦൦ ഏക്കർസ്ഥലം കൃഷിക്കു വളരെ പറ്റിയതാണു്. അതു ഗവണ്മെൻറു തന്നെ പര്യാലോചിച്ചു്, ഒരു ഫണ്ടു് ഉണ്ടാക്കി കൃഷിനടത്തിയാൽ ആണ്ടിൽ ഒരു നാലുലക്ഷംപറ നെല്ലു് ആ സ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ കിട്ടുന്നതാണു്. ക്രടാതെ മറ്റൊരുസംഗതി വെറ്റിനറി ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുക്രടി കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനോടു ചേർത്തു. രോഗംബാധിച്ച കന്നുകാലികളെ ചികിൽസിക്കാൻ വൈദ്യന്മാരുള്ള ഡാക്ടർമാരോ ഇല്ല, ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനവുമില്ലാതാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനാൽ ഈവകസംഗതികൾകൂടി ഡയറക്ടർ അവർകളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Sir, the Chair was pleased to invite our opinion on this important question. Had it not been for that, I should perhaps not have arisen to speak on this occasion.

DEPUTY PRESIDENT: The member indicated a desire to speak on the motion. Therefcre he was called.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: I did not say that the Chair invited me. I said the Chair invited opinions and I hope, Sir, that the present occupant of the Chair will also be pleased to take these views into consideration.

Sir, the question has been a difficult one for a considerable period of time. For the last 30 to 35 years, no year passed without the Assembly or the Council or the present Assembly pressing it upon the attention of the Government that much had to be done for providing agriculturists sufficient quantity of manure. But, the department and the Government took a view, probably in the belief that suggestions which went forth from the non-officials were not worth very much consideration, because they have under their service a band of experts. I therefore take it upon myself, Sir, to say and I say so with all responsibility that, in the light of what has happened, in the light of the fact that the Chair was pleased to ask for some opinion, I am submitting for the consideration of the House a few points.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Sadasyatilaka T. K. Velu Pillai.]

There is no use, Sir, of any department professing to do things if it has not got the wherewithal to do it. I am ashamed to think that, in a budget of this nature, when so much is provided in a liberal manner for public expenditure, the amount to be spent on Agricultural Department, for providing food, for the uplift of the country is less than 2 lakhs. I ask those who are responsible for the preparation of this budget, is this the manner in which at this time when food is difficult to procure, allotment should be made? Now, Sir, I wish that the official side will begin to cultivate a new habit of thinking. Give up their old ways of looking down from the pedestal of official knowledge. Meet us half way; take us seriously. For, after all, Sir, there is no monopoly of knowledge in these matters. Technical science is good. But unless the principles of technical science are tested by experience, there will be no good. We want technicalities; we want agriculture to improve. Therefore, Sir, I do not want to say anything more with regard to the production of food. The production of food depends, as has been said, on manure. It is a well recognised truth that the supply of manure has gone down. Government have been indiscriminately registering away lands and allowing people to cut down all the timber indiscriminately, improvidently, and foolishly with the result that there is so much denudation, so much erosion and paddy fields have been filled up. Cattle is left without sufficient pasture lands. Now, Sir, all effort has to be made and I hope that the leader of the House who represents Government will take these into serious consideration, because he knows these facts as well as any of us.

Now, we want compost manure; we are not concerned with scientific possibilities. All countries in the world are interested in science. Let us judge the results of making compost manure. We want more cattle. If cows cannot be improved, I dare say they can be, go in for more buffaloes. After all, if people can relish in buffalo milk I mean people in Tinnevelly, Madura and Tanjore, I do not see why I and others should not. Now, I am reminded of one point. When a ruler asked a man whathe wanted, he replied that he may be given food so that he can sup in buffalo buttermilk. That is the kind of thing. Further, buffaloes yield more by way of manure. So then, better have good quality buffaloes. They can stand the strain of this climate. They do not deteriorate as much as the cow. Having these buffaloes, improve the cows also. Give them fodder. Our forests are rich in that. Cutting of trees should not be allowed. When there is much of under- growth, that should be preserved and collected regularly. Do not allow the undergrowth to rot. Therefore, Sir, the Forest Department is worth doing this work. If they can do anything, I ask Government, I entreat them, to give directions to the Forest Department to see that every possible manure leaf which can be taken easily from accessible areas is taken and thrown into the common lot along with the compost

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

manure. There is also the urine of the cows and buffaloes. All these make up good compost manure. Even an ordinary man can do this collection of compost manure in a regular manner. The refuse matter in the houses too has to be kept. These are not very original things, I know. But in spite of the fact that everybody knows it, nobody cares. In Nanjinad and other places, there were lands under laurel cultivation. Unless this is done, there is no good in our coming and telling every year, this must be done, that must be done and so on. There should be that earnestness in doing things and a quality of citizenship should prevail among the people. It is therefore I said that the Chair invited our opinion. If all that I have said is done, people will respond. I am also glad in this connection to find that one who knows agriculture, who rose from the department, whose ability and industry I have had occasion from the time of his entertainment to recognise and respect, is in charge of the Agricultural Department. Let him put himself into communication with other departments and let him get the support of the Government as well.

MR. K. P. KOCHUKORA THARAKAN: സർ, വിദേശത്തുനിന്നും വളം ധാരാളം കിട്ടാൻ സൗകര്യമില്ലാത്ത ഇക്കാലത്ത് ഇവിടത്തെ വളം വിദേശികളുടെ സഹായം കൂടാതെ വിദേശസാമാനം ചേക്കാതെ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്ന വളം നമ്മുടെ കൃഷിക്കു മതിയാകുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു ഒഴിയുന്നതു അത്ര ശരിയല്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന വളം ധാരാളമായി ഉണ്ടാക്കാൻ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം. പച്ചില, ചാണകം ഇവകൾ ചേർത്തു കമ്പോസ്റ്റ് വളം ഉണ്ടാക്കാൻ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയുംവേണം. ജനങ്ങൾക്കു പച്ചിലധാരാളം കിട്ടാൻ വിഷമമായതുകൊണ്ടു കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ റിസർവ് ഫാറസ്റ്റിൽ സഞ്ചാരസൗകര്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കമ്പോസ്റ്റ് വളം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള ഡിപ്പോകൾ കൃഷിഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും തുറക്കണം. ആയതിനു ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലവും പച്ചിലയും ഫാറസ്റ്റിൽനിന്നു കൊടുത്തു ധാരാളം വളം ഉണ്ടാക്കിച്ചു കർഷകർക്കു വിലയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതു സൗകര്യപ്രദമായിരിക്കും. ഈ ഇനത്തിൽ തുഛമായ ചെലവേ ഗവണ്മെന്റിനുണ്ടാകയുള്ളൂ. ഈ വളം ഉണ്ടാക്കാൻ ചാണകത്തിന്റെ ആവശ്യം വളരെയില്ല. ഇതിലേയ്ക്ക് ധാരാളം പച്ചിലയാണ് വേണ്ടതു്. ഉദ്ദേശം ൧൦ സെന്റുകളിൽ എങ്കിലും കമ്പോസ്റ്റുവളം ഉണ്ടാക്കി കർഷകർക്കുവിലയ്ക്കു കൊടുക്കണം. അതിനു വളരെ പ്രയാസമുണ്ടാകുകയില്ല. വിദേശത്തുനിന്നും വളം കിട്ടുന്നില്ല എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു നമുക്കു വളം വേണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ബുദ്ധിയല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഉദ്ദേശം ൧൫ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുൻപ് ഈ നാട്ടിൽ വിദേശത്തുനിന്നും വളം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ചാണകം, ചാരം, പച്ചിലവളം പലതും പിണ്ണാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Kochukora Tharakan.]

ക്കുകൾ മുതലായവയാണ് ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ സാധനങ്ങൾ കാലസ്ഥിതിയനുസരിച്ചു പരിഷ്കരിച്ചു കോമ്പോസ് വളം ഉണ്ടാക്കി കൃഷിചെയ്താൽ വിളവു വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കാമെന്നുള്ളതു സംശയലേശം കൂടാതെ എനിയ്ക്കു അനുഭവത്തിൽ നിന്നും പറയാൻ സാധിക്കും. ഒറീസ്സായിൽ അവക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ആ നാട്ടിൽ ധാരാളമായി കിട്ടുന്നതും വളത്തിനു കൊള്ളാവുന്നതുമായ പുതിയ വളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയും പുതിയ വിത്തുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്തു കൃഷിചെയ്തും അഭിവൃദ്ധിയിൽ കണ്ടുവന്നു. ഇപ്പോൾ അവരുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞു ധാരാളം വെളിയിലേയ്ക്കു അയച്ചുവരുന്നു. കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റു, വെളിയിൽനിന്നും വളം കൊണ്ടുവരാമെന്നുള്ള ആശ തല്ക്കാലം നിറുത്തിവെയ്ക്കണം. നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ള സാധനങ്ങൾ കൊണ്ടുതന്നെ ഇവിടത്തെ കൃഷിക്കാവശ്യമായ വളം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു കൃഷി ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽനിന്നും ഗവേഷണം നടത്തി ആവശ്യമായ പരിഹാരങ്ങൾ നാട്ടുകാരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുന്നതു ആകർഷണീയമായിരിക്കുമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Sir, I express my thankfulness to the honourable members for their valuable suggestions and I assure them that with thier co-operation I shall endeavour to do my best to remove the defects pointed out by them. I may submit in this connection that one of the honourable members of this House helped me very much for purchasing manures and on that account it was possible for the department to sell manures at a very cheap rate. When the same stuff was being sold at Rs. 180 a ton it was possible for the department to sell it at Rs. 107 a ton. It is such co-operation that I expect from the honourable members of this House.

Most of the honourable members expressed dissatisfaction at the paucity of manure in Government depots. It is due to two causes. One is non-availability of imported manures such as ammonium sulphate, niciphos anb so forth due to war conditions and the second is due to the restrictions imposed on the movement of oil cakes, bone meal, etc., by the Madras Government. In spite of all these disabilities we are trying our utmost to import such manures as bone meal and oil cakes as far as possible under permits. We are also endeavouring our atmost to explore local resources. The making of compost manure is being demonstrated to the ryots and that is being freely accepted by them, and I dare say, that most of the ryots in Travancore know what compost manure is. A scheme for making organic compost manure in collaboration with the Forest Department is under way. We conducted some experiments in Nedumangad and we found that a ton of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

compost organic manure would cost about Rs. 7. That is due to the high cost of labour at the present time. But during normal times the cost will be much less. That scheme will come into operation very soon and throughout Travancore: in about 8 places, it is going to be made. I hope a good portion of the demand will be met and the ryots will be able to get a large portion of their requirements from their neighbouring depots. We are endeavouring to stock as much manure as possible in the departmental depots and we have invited tenders. For the year 1119, every arrangement will be made for stocking a large quantity of manures in Government depots. We have also addressed the Director of Research for the collection of all fish manure available in the coastal regions and to send them to the Agricultural Department. We have also addressed the Agricultural officers of this Department to collect as much manure as possible from their jurisdictions during appropriate seasons to be stocked in the depots for sale under their control. Two bone crushing factories have been opened, one at Kottayam and the other at Nagercoil. We have been in touch with the proprietors of those factories and we have requested them to manufacture fertilisers with local ingredients for important crops like paddy, sugar-cane, cocoanut, etc. We have given the necessary instructions for their manufacture. The factory at Kottayam has already started work.

MR. K. KUNJU PANICKER: May I know from the member whether such manures as bone meal will be made available to the public from the departmental depots?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: As far as possible, they will be made available. An officer of the department has been deputed to Bangalore to undergo training for the manufacture of compost manure out of nightsoil. He will be working a comprehensive scheme of nightsoil compost manure on his return after six months.

Some of the honourable members expressed dissatisfaction at the propaganda work of the department. We are doing our best to demonstrate to the ryots the possibility of increasing the yield of crops by the use of scientific methods. We have gone a step further. We are demonstrating practically to the ryots the benefits of employing better methods of cultivation, scientific manure and selected seeds and they are being accepted by the ryots very freely. Then again a leaflet has been compiled which contains all sorts of information about the soil, manure and crops and it is being printed. I hope it will be available to the public in the course of one or two months.

Some of the honourable members expressed that there was a very virulent outbreak of rinderpest in Travancore and that several cattle died on that account. It was not due to any laxity on the part of the officers of the department that the animals died. It was due to an outbreak of a contageous disease brought into the country by imported animals. We took all possible steps to control the disease and to some extent, we have succeeded.

MR. KOTTALIL P. ABRAHAM: Are there not preventive measures?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: One of the preventive measures is the inoculation of serum.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Subramonia Pillai.]

I may, in this connection, point out that the Agricultural Department here is working on a par with other departments in India and abroad. The policy pursued by this department is the same as the policy followed by similar departments in other countries. We have instituted experimental stations at important agricultural centres. We have experimental stations in important paddy growing tracts, sugar growing tracts, cocoanut growing tracts and we are investigating the problems relating to all these crops and the results are being demonstrated to the ryots.

With regard to the improvement of cattle, the Department has been trying for the past several years means for it and at the end we have discovered that the improvement of cattle in this country can be easily effected by the infusion of foreign blood into our cattle and we have pitched upon the Scindhi bull for this purpose.

SADASYATILAKA T. K. VELU PILLAI: Was it not discovered some 20 or 25 years ago?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: Only other breeds were imported, such as the Mysore bulls. The Sindhi bull is of recent introduction. A Government stud farm has been sanctioned where Scindhi bull calves can be reared and sent to the rural areas for this purpose.

In conclusion, I may say that the recommendations of the Imperial Council of Agricultural Research are being promptly attended to. I am therefore of the firm conviction that this Department is not lagging behind in any respect.

MR. KOTTAKIL P. ABRAHAM: What has the honourable member to say regarding the suggestion that all available lands suitable for paddy cultivation in the forest area should be taken up by the department and brought under its control?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: It could be done on a co-operative basis.

MR. C. JEBAMONY NADAR: Is it not possible to make available to South Travancore laurel oil cakes?

MR. K. SUBRAMONIA PILLAI: I think it will be possible.

MR. M. R. NARAYANA PILLAI: In the hope that the Director's enthusiasm will continue and he will put into practice all that he has said here I do not press the motion.

The motion was, by leave, withdrawn.

Motion No. 254.

MR. G. VELU PILLAI: Sir, I beg to move "to reduce the allotment of Rs. 3,000 for travelling allowance by Re. 1—to speak about the selection of seeds and the necessity for keeping sufficient quantities of selected paddy for sale in the manure depots."

MR. K. G. KUNJUKRISHNA PILLAI: Sir, I rise to a point of order. It does not at all arise under "travelling allowance."

DEPUTY PRESIDENT: It is out of order.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,94,806 under Demand XX—Agriculture—was put and carried.

The Demand was passed and the Grant was made.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly